

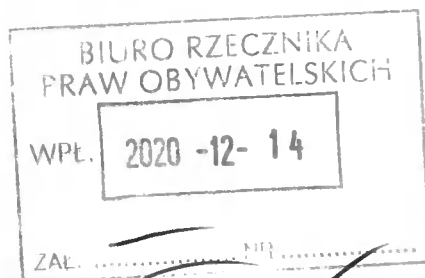
RPW/102452/2020 P
Data: 2020-12-14

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

Kplp - 8407.16225/2020/AB

Warszawa, dnia 7 grudnia 2020 r.

Rzecznik Praw Obywatelskich

**Pan
Adam BODNAR**

Sanonary Tamie Rzeczniku,

Odpowiadając na pismo z dnia 5 listopada 2020 r., l.dz. WZF.7043.99.2020.TO na wstępie pragnę poinformować, iż aktualne pozostaje stanowisko zaprezentowane w przedmiotowej sprawie w poprzedniej korespondencji.

W piśmie z dnia 6 lipca 2020 r., l.dz. Kplp-604/416/20/GB odniesiono się m.in. do sytuacji kadrowej dwóch funkcjonariuszy Policji Oddziału Prewencji Policji we Wrocławiu, wymienionych w korespondencji Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 15 czerwca 2020 r., l.dz. WZF.7043.99.2020.TO, szczegółowo wyjaśniając, z jakich względów policjanci ci zostali delegowani do pełnienia służby w innych jednostkach organizacyjnych Policji, a także wyjaśniając powody powierzenia im obowiązków służbowych na określonych stanowiskach. Wskazano, że delegowanie tych funkcjonariuszy oraz powierzenie im obowiązków służbowych na określonych stanowiskach w Komisariacie Policji Wrocław-Śródmieście oraz Komisariacie Policji Wrocław-Krzyki Komendy Miejskiej Policji we Wrocławiu nastąpiło w oparciu o pisemne, imienne wnioski Komendanta Miejskiego Policji we Wrocławiu skierowane do Komendanta Wojewódzkiego Policji we Wrocławiu. Wnioski powyższe zostały rozpatrzone pozytywnie, na co wpływ miał również fakt, iż Komenda Miejsca Policji we Wrocławiu jest największą jednostką organizacyjną na terenie garnizonu dolnośląskiego i boryka się z problemami kadrowymi, zaś wymienieni funkcjonariusze, z racji zajmowanych stanowisk, dysponują wszechstronną wiedzą prewencyjną umożliwiającą udzielenie wsparcia merytorycznego mniej doświadczonym policjantom, zaś ich kompetencje i umiejętności mogą ułatwić realizację nawet najbardziej złożonych działań prewencyjnych, w szczególności wynikających z obecnego stanu epidemii. W uzasadnieniach rozkazów personalnych wskazano zatem na konieczność zapewnienia ciągłości służby oraz wsparcia realizacji zadań prewencyjnych, zwłaszcza o charakterze patrolowo-interwencyjnym, a także wyjaśniono, że wymienieni posiadają odpowiednie doświadczenie, przygotowanie i umiejętności niezbędne do realizacji wymienionych wyżej zadań.

W piśmie z dnia 20 października 2020 r., l.dz. Kplp-7071/6225/2020/AB w zasadniczej jego części odniesiono się natomiast do wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 11 września 2020 r., l.dz. WZF.7043.99.2020.TO zawierającego prośbę „o spowodowanie zmiany istniejącej praktyki polegającej na czasowym delegowaniu policjantów na najniższe stanowiska służbowe w oparciu o bliżej nieskonkretyzowane, abstrakcyjne potrzeby służby”. Nie ograniczono się przy tym wyłącznie do przedstawienia „istniejącego stanu prawnego”, ale również szczegółowo wyjaśniono istotę i wagę instytucji delegowania policjanta do czasowego pełnienia służby w innej

jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości (art. 36 ust. 1-3 ustawy o Policji), a także powierzenia pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości na czas nieprzekraczający 12 miesięcy (art. 37 ustawy o Policji), wykazując, z jakich powodów instytucje te, w kształcie aktualnie obowiązującym, są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania Policji, jako umundurowanej i uzbrojonej formacji o szczególnej roli (art. 1 ustawy o Policji).

Podniesiono jednocześnie, iż w wielu przypadkach enumeratywne wyliczenie wszystkich przesłanek uzasadniających delegowanie policjanta do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości czy też powierzenie mu obowiązków na innym stanowisku służbowym byłoby niemożliwe, z uwagi na fakt, że instytucje, o których mowa powyżej, mają na celu zagwarantowanie szybkiej, skutecznej i efektywnej reakcji na stale zmieniające się okoliczności.

Mając na względzie powyższe, wyjaśnienia zawarte w dotychczasowej korespondencji należy zatem uznać za aktualne również w kontekście wątpliwości zgłoszonych przez Rzecznika Praw Obywatelskich w piśmie z dnia 5 listopada 2020 r., l.dz. WZF.7043.99.2020.TO. Jednocześnie nie sposób nie odnieść wrażenia, że treść wystąpienia w swej istocie stanowi polemikę z polityką kadrową prowadzoną przez przełożonych. Wydaje się, iż kwestionowana jest zarówno zasadność delegowania konkretnych funkcjonariuszy do innej jednostki organizacyjnej i powierzenie im obowiązków służbowych na określonych stanowiskach, jak i wiarygodność uzasadnienia takich delegowań.

Jak już natomiast uprzednio wskazano, w rozkazach personalnych o delegowaniu dwóch funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji we Wrocławiu i powierzeniu im pełnienia obowiązków na określonych stanowiskach służbowych przedstawiono konkretne okoliczności, jakie za tym przemawiały. Powołano się na konieczność zapewnienia „ciągłości służby oraz wsparcia realizacji zadań prewencyjnych o charakterze patrolowo-interwencyjnym”, uznając, że doświadczenie i umiejętności zawodowe policjantów w sposób wymierny przyczynią się do realizacji tych zadań. Trudno się zatem zgodzić z twierdzeniem, iż w stosunku do poszczególnych policjantów nie zostały wskazane *skonkretyzowane okoliczności przemawiające za czasowym ich delegowaniem do innej jednostki i powierzeniem obowiązków służbowych na danych stanowiskach*.

Należy mieć również na uwadze, że rozkazy personalne dotyczące delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, a także powierzenia pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej miejscowości na czas nieprzekraczający 12 miesięcy, są szczególnego rodzaju poleceniami służbowymi i jako takie nie wymagają szczegółowego uzasadnienia. Co więcej, częstokroć wydawane są *ad hoc* w stosunku do większej liczby funkcjonariuszy. Z uwagi na szczególne okoliczności może się również zdarzyć, że polecenie takie będzie wydane ustnie (jako przykład należy wskazać konieczność delegowania kilkudziesięciu lub kilkuset policjantów do pełnienia służby w celu zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas zgromadzeń publicznych, w czasie imprez masowych oraz protestów społecznych). Często też policjant delegowany jest do innej jednostki organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości na okres kilku miesięcy, co też *de facto* utrudnia wskazanie w dacie sporządzania stosowego rozkazu personalnego, w jego uzasadnieniu, wszelkich potencjalnie mogących zaistnieć zdarzeń, w których dany policjant w okresie delegowania będzie uczestniczył i jakie w związku z tym będzie obowiązywać wykonywać czynności służbowe.

Nawet zatem ewentualne podjęcie się przez przełożonego określenia konkretnych czynności i działań mogących mieć miejsce w okresie delegowania (np. kilkumiesięcznego), mogłoby nie uchronić przełożonego przed potencjalnym zarzutem braku wskazania skonkretyzowanych przesłanek uzasadniających delegowanie, a także, w określonych okolicznościach, przed zarzutem podejmowania działań mobbingowych w stosunku do delegowanego policjanta.

Jednocześnie próba szczegółowego wyjaśniania, na potrzeby sporządzenia uzasadnienia danego rozkazu personalnego o delegowaniu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce

organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, a także powierzeniu pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, na czym polegają w każdym konkretnym przypadku „potrzeby służby”, doprowadziłyby do tego, że przełożony wydając określone polecenie służbowe nie kierowałby się realnymi potrzebami służby, ale tym aby koncentrować się w każdym przypadku na analizie sytuacji pod kątem ewentualnej możliwości wystąpienia policjanta z oskarżeniem o prowadzenie działania mogącego mieć w jego ocenie charakter „odwetowy”, czy też noszącego znamiona mobbingu.

Nie sposób również przyjąć, że Komendant Wojewódzki Policji we Wrocławiu, będąc świadomym potrzeb danych jednostek organizacyjnych na terenie swojego działania, uznając za celowe wzmocnienie Komisariatu Policji Wrocław-Śródmieście oraz Komisariatu Policji Wrocław-Krzyki Komendy Miejskiej Policji we Wrocławiu wiedzą i doświadczeniem właśnie tych konkretnych funkcjonariuszy, nie działał w najlepiej pojętym interesie służby. Z dokumentacji posiadanej przez organy nie wynika przy tym, aby wskazane polecenia służbowe stanowiły „działania odwetowe” wobec wymienionych funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji we Wrocławiu.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że delegowanie policjanta do czasowego pełnienia służby lub powierzenie mu obowiązków służbowych na innym stanowisku ma charakter czasowy i nie jest związane ze zmianą dotychczasowego stanowiska służbowego delegowanego policjanta lub funkcjonariusza, któremu powierzono pełnienie obowiązków służbowych. Tym samym, po upływie okresu, na jaki delegowano policjanta lub powierzono mu obowiązki służbowe, powraca on do wykonywania obowiązków służbowych, które przypisane są do jego stanowiska wynikającego z decyzji o mianowaniu.

Zgodzić się w tym miejscu należy z opinią, że niewątpliwie zasadną praktyką jest delegowanie doświadczonych funkcjonariuszy tzw. liniowych do Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, ośrodków szkolenia i szkół policyjnych, w celu przekazania nabytego doświadczenia słuchaczom. Niemniej jednak, co również zauważył Rzecznik Praw Obywatelskich, delegowanie doświadczonych policjantów do szkół Policji, w odczuciu takich funkcjonariuszy także może jawić się jako przejaw mobbingu wobec nich. Podobnie negatywnie odebrane może być delegowanie funkcjonariuszy pełniących służbę w strukturach szkół Policji do czasowego pełnienia służby w jednostkach organizacyjnych Policji tzw. liniowych¹, czy też, funkcjonariuszy jednostek organizacyjnych Policji wyższego szczebla, np. Komendy Głównej Policji, do wykonywania określonych zadań (np. działań patrolowych) w celu wzmocnienia sił podległych jednostek organizacyjnych Policji, np. Komendy Stołecznej Policji.

Podkreślenia przy tym wymaga, że do tzw. liniowych jednostek organizacyjnych Policji, niejednokrotnie delegowani są doświadczeni policjanci zajmujący różne, również wysokie stanowiska w macierzystej jednostce (np. eksperta, specjalisty). Zdarza się, iż policjantom tym, w takich sytuacjach, wydawane są polecenia wykonywania zadań przypisanych do stanowisk np. referentów, a zatem zadań, których być może nie realizują na co dzień, jednakże nie ulega wątpliwości, że są do nich przygotowani ze względu na fakt posiadanej wiedzy z zakresu realizacji zadań policyjnych uzyskanej podczas szkoleń jak i wykonywanych obowiązków. Każdorazowo uzasadnione jest to szczególnymi potrzebami służby, przy czym ich skonkretyzowanie nie zawsze będzie możliwe. Sytuacji takich, nie należy jednak kwalifikować w kategoriach „nadużycia prawa”.

Poszczególni przełożeni, odpowiedzialni za stan bezpieczeństwa i porządku publicznego na podległym terenie bądź w ramach jednostki organizacyjnej Policji, kształtują politykę kadrową tak, aby optymalnie wykorzystać posiadane zasoby ludzkie w celu realizacji ustawowych zadań Policji. To właśnie oni mają najpełniejszą wiedzę w zakresie rzeczywistych potrzeb służby w podległych im jednostkach organizacyjnych Policji.

¹ Przy czym warto zauważyć, że właśnie z uwagi na istotne potrzeby służby, w okresie ostatnich kilku miesięcy do różnych jednostek organizacyjnych na terenie kraju, zostało delegowanych około 290 funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach służbowych w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie oraz w innych szkołach Policji.

Należy przy tym podkreślić, że każdy policjant winien mieć na względzie przede wszystkim dobro służby, a także fakt, iż zgłaszając się dobrowolnie do służby w Policji wyraża gotowość podporządkowania się szczególnej dyscyplinie służbowej obowiązującej w tej formacji. Poddaje się zatem służbowej dyspozycji przełożonego, która wyrażać się może poprzez swobodne określanie miejsca pełnienia służby oraz zakresu wykonywanych zadań. Warto zauważyć, iż zmiana miejsca pełnienia służby nieodłącznie wiąże się ze specyfiką służby w Policji i policjant nie powinien dopatrywać się w tym jakiegokolwiek krzywdy.

Mając na uwadze powyższe, a także treść dotychczasowej korespondencji prowadzonej w przedmiotowej sprawie, wyrażam nadzieję, że wskazane przez Rzecznika Praw Obywatelskich w piśmie z dnia 5 listopada 2020 r. wątpliwości, zostały szczegółowo wyjaśnione.

Jarosław Szymczyk

gen. insp. Jarosław SZYMCZYK

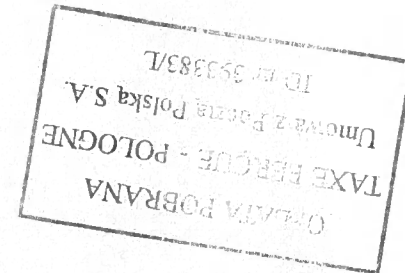
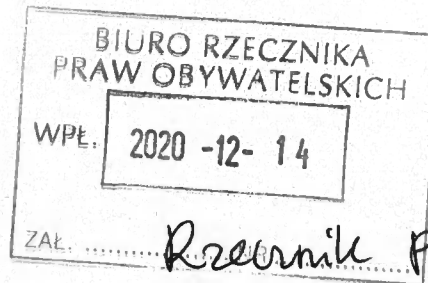

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI
 BIURO KADR, SZKOLENIA I OBSŁUGI PRAWNEJ
 WYDZIAŁ LEGISLACJI
 02-514 Warszawa, ul. Puławska 148/150

KpI-8407 / 6225 / 2020 / AB

EPO

POLECONA-E

ZAL. Rzecznik Praw Obywatelskich

Pan

dr hab. Adam Bodner

ul. Solidarności 77

00-090 Warszawa

R

(00)259007731088681243

